

[Niels Frederiksen.]

de nuværende vanskelige Forhold. Der er sikkert ingen, der med Glæde stemmer for det foreliggende Lovforslag, men det nytter jo kun lidt, at man staa og fremsætter sine Betæneligheder og paapeger de Vanskeligheder, som Lovforslagets Gennemførelse afstedkommer — ingen kan være blind for, at disse Vanskeligheder vil komme —, naar der ingen anden Udvej kan anvises, og naar Erhvervslivets Repræsentanter i dets forskellige Afskygninger alle mener, at denne Vej maa der gaas. Derfor kan jeg med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og henstiller kun, at den Udvalgsbehandling, man forlanger, bliver saa kort, at ikke Vedtagelsen af Loven unødigt udskydes. Dette Lovforslag bør, hvis det skal vedtages, vedtages hurtigt.

Hans Hansen: Jeg maa allerførst udtale min Beklagelse over, at der for vor Gruppes Vedkommende kun kan levnes fem Minutter til overhovedet at gøre sig bekendt med dette Lovforslag.

Lovforslaget, som jo gaar ud paa at begrænse Importen, er en direkte Fortsættelse af Kriselovene af 17. Oktober, hvor det allerede var tydeligt, at det var Protektionismen, der havde Haanden paa Roret. Vi hørte nu det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anstille Betragtninger over Handelsbalancen og de Foranstaltninger, der efter det ærede Medlems Mening var nødvendige, nemlig at man paa en eller anden Maade maatte skride til en Begrænsning af Importen. Hele dette Forhold mellem Import og Eksport synes jeg for øvrigt afbalancerer sig selv; men der er nogle, som mener, det er Statens Opgave at træffe Foranstaltninger.

Det er interessant at mindes, at i Juli Maaned 1930 havde de Forenede Stater $1\frac{1}{2}$ Million arbejdsløse, og Præsident Hoover anbefalede at gennemføre 50 pCt. Forhøjelse af Tolden, idet han udtalte, at han saa vilde garantere for, at Forholdene blev bedre. $1\frac{1}{2}$ Aar efter havde de Forenede Stater $6\frac{1}{2}$ Million arbejdsløse, og den 9. December 1931 udtalte den amerikanske Finansminister Mellon, at han kunde glæde Kongressen med, at Importen var gaaet ned med 51 pCt., men desværre maatte han ogsaa meddele Kongressen, at Eksporten var faldet med 51 pCt. Det synes mig, at den amerikanske Finansminister har lige saa vanskeligt som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved at placere Aarsag og Virkning i den rigtige Rækkefølge.

Den Lovgivning, som blev paabegyndt her i Landet den 17. Oktober 1931, blev fortsat med Loven af 18. November, den saakaldte Lov om Værn for den danske Valuta. Det var et nyt Skridt i protektionistisk Retning; og det foreliggende Lovforslag er efter min Mening et nyt Slag mod det frie Erhvervsliv, idet man søger at begrænse Importen ved at centralisere Valutaen og lægge det i Hænderne paa Nationalbanken og det omtalte Udvalg at bestemme, hvad der maa faas Valuta til.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i hans Betragtninger over den Fortrinsret, Københavns Kommune har faaet gennem det Laan hos Nationalbanken, som der er givet Meddelelse om i Bladene i Dag. Jeg nærer alvorlig Frygt for, at en Centralisering af Valutaen vil føre os meget længere ud i Retning af Fortrinsret, fordi vi i Forvejen har en Toldlov, der giver store Særfordele for enkelte Erhverv; jeg tror, de vil blive yderligere styrket og udviklet, naar vi lægger denne Sag i Hænderne paa et snævert Raad eller i Hænderne paa Nationalbanken og det før nævnte Udvalg. Havde vi haft Frihandel her i Landet og som Følge af Begivenheder ude i Verden, som vi ikke er Herre over, var kommet i en foreløbig vanskelig Situation, havde Forholdet været et ganske andet, men den forhaandenværende Situation maa nærmest siges at være permanent.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde en Gang saa træffende: Det er netop den Receipt, man har anvendt ude i Verden, der har bragt Verden i Ulykke. Jeg ser ingen Grund til at følge den samme Receipt, det kan kun forværre Krisen og yderligere udvikle Protektionismen.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har givet Udtryk, maa vi fra vor Side stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker de fire første Ordførere for deres velvillige Udtalelser overfor Lovforslaget og for deres Tilsagn om at medvirke til, at Lovforslaget kan blive hurtigt vedtaget. Desværre kan jeg ikke takke den ærede sidste Ordfører (Hans Hansen) for velvillige Udtalelser om Lovforslaget, og jeg maa beklage, at det ærede Medlem, der talte for Retsstatspartiet, ikke gav Anvisning paa, hvorledes vi skulde klare Vanskelighederne paa anden Maade end den, der er foreslaaet i Lovforslaget; i dette Tilfælde er Sagen jo ikke gjort med en Afvisning, der skal mere til. Jeg skal derefter gøre nogle Bemærk-